

- 190 Δεκέλεια: τόπος. Δ
- 191 Δεκελεικός: ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος· ἀπὸ μέρους τοῦ Ηρπ.
τελευταίου.
- 192 Δεκέτης: ὁ δεκαετής. θηλυκῶς δὲ Δεκέτις, διὰ τοῦ ι. Δ
- 5 193 Δέκιος, Ῥωμαίων βασιλεύς, Φιλίππου διάδοχος, ὃς βασιλικῷ ΕΥ
θεσπίσματι τοὺς τὰ Χριστιανῶν δοξάζοντας ἔθανάτου καὶ τοὺς οὐ θεοὺς
προσκυνεῖν ἡνάγκαζεν.
- 194 Δεκτέον: δεῖ δέχεσθαι. Δ
- 195 Δεκτῆρες: ύποδοχεῖς. Δ
- 10 196 Δελεάζοντες: ἐπικρύπτοντες. οἱ δὲ Σκυθοπολῖται δύο ημέρας Ε
ἡρέμησαν τὴν πίστιν αὐτῶν δελεάζοντες, τῇ δὲ τρίτῃ νυκτὶ παρατηρή-
σαντες κοιμώμενον ἀνεῖλον.
- 197 Δέλεαρ: ἀπάτη, δόλος. τοῦ δὲ προθύμως συγκαταθεμένου, Σ
δελέατος προσετίθει τὸ ἀκόλουθον παρακαλῶν πλεῦσαι πρὸς τὸν Δη- Ε
15 μήτριον.
- 198 Δελεάζω· αἰτιατικῇ. καὶ Δελήτιον, τὸ δέλεαρ. Synt. |
- 199 Δελεασμός. καὶ Δελεάσμασι. Δ |
- 200 Δελέαστρα: παγίδες. Δ
- 201 Δέλτα: τὸ τέταρτον στοιχείον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον Δ
20 αἰδοῖον. δέλτα παρατειλμέναι. Ar.
- 202 Δέλτος: πινακίδιον, τιτλάριον, σχεδάριον. Ζήνων ὁ Κιτιεὺς Σ
Κλεάνθην τὸν αὐτοῦ διάδοχον ἀφωμοίου ταῖς σκληροκήροις δέλτοις,
αἱ μόλις μὲν γράφονται, διατηροῦσι δὲ τὰ γραφέντα.
- 203 Δελτωτόν· ζήτει ἐν τῷ ἔμβολον.
- 25 204 Δέλφακας καὶ Δελφάκιον: τοὺς μεγάλους χοίρους, οἱ δὲ Ar. + Δ
καὶ τοὺς μικρούς. "Ομηρος· ἔσθιε νῦν, ὃ ξεῖνε, τά τε δμώεσσι πάρεστι
χοίρει· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι. δέλφακος ἄρρενος
λίθῳ τὴν κεφαλὴν παίοντες ἀρῶνται. νέα γάρ ἔστιν, ἀλλὰ δελφα- Ar.
κουμένη ἥξει μεγάλην τε καὶ παχεῖαν κέρκον.